

*M i năm c đ n ngày oan trái
Th p nén h ng lòng t ng nh ai.
(Vô danh)*

Trong k h i ng 30 năm c a Tr i Tr n H ng Đ o, B T ng Tham M u t i Th đô Hoa Th nh đ n, Trung t ng Đ ng Văn Khuyên tóc b c ph đã đi đ n chào bàn và ch p tay xá t ng chi n h u. G p anh em c u tù c i t o trên 10 năm nh c chuy n các t ng lãnh t v n, v Tham m u tr ng Liên quân 30 năm v tr c ch t nói ra c gan ru t c a mình.

Và nh v y là ông đã th c tâm nói h cho t t c anh em. Các nhà lãnh đ o dù đ m l c can tr ng qua bao năm chinh chi n, nh ng đ g i mà làm đ c ng i hùng tu n qu c nh ti n nhân Phan Thanh Gi n, Nguy n Tri Ph ng, Hoàng Di u.

Và cũng t i Th đô Hoa K , t ng Ngô Quang Tr ng su t bao năm không lên ti ng, nh ng trong ch riêng t cũng đã nói r ng đ c n u đ c làm l i thì năm 75 ông s không thi hành l nh rút quân Hu .

Các niên tr ng c a tôi m t th i tu i tr nh ông Khiêm, ông Thi u, ông Viên. Lúc đó còn là

30 Tháng 4 – Việt Cho Người Tuổi Trẻ

Tác Giả: Giao Chi – San Jose

Thứ Hai, 30 Tháng 3 Năm 2009 21:37

Trung úy Cao Văn Viên, Trung úy Nguyễn Văn Thiệu và đại úy Trần Thiện Khiêm gặp nhau ở Sector Hạng Yên vào đầu thập niên 50. Quý vị không biết rằng sau này sẽ làm tổng thống, thủ tướng và tổng tham mưu trưởng. Nếu bây giờ được sống lại tuổi hoa niên, ta sẽ làm lại từ đầu với bao nhiêu điều tốt đẹp hơn, cho bản thân, cho gia đình và cho đất nước. Kể cả các hành động anh hùng làm lại.

Và biết bao nhiêu tổng lãnh thổ như của Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa ngày nay còn sống đâu có chung một kẻ niếm đau thống.

Chiếm lĩnh miền, việc rút quân đau thống họ lo ngại Quân khu I và Quân khu II đã trở thành một thảm kịch ghê gớm như một biến cố, như người sống thối, như con heo thối vùi qua mũi súng để kháng cự con người. Vào cái thời điểm đó, trong một sáng mắt chiếu, chúng ta không phải là những chiến sĩ anh hùng mà đã trở thành những con người khác.

Không còn để cho công, các dân tộc tan ra như một dung dịch hóa học để cho thí nghiệm.

Vì vậy các tổ chức chiến tranh của miền Cao nguyên, Hòa tuy nhiên, Duyên hải khi về được miền Nam thì đã sẽ đầu tìm được di tản. Tổ chức và Tổ chức phó Quân đoàn. Các Tổ chức Tổng trưởng và các Sĩ đoàn. Tất cả hoàn toàn một hủ tục để kháng cự của Quân, Không quân, và Hải quân. Tất cả đầu tin rằng Miền Bắc Việt Nam và miền thì coi như cáo chung. Không thể tiếp tục cuộc chiến.

Riêng một trận miền Tây với yên tĩnh và khi công sự đến vòng qua phòng tuyến Sĩ đoàn 5 tại Lai Khê để tiến vào Sài Gòn thì coi như một phần của miền đông với bình yên.

Và chính là các vùng đất hoàn toàn chưa có sống đó đã sẽ xuất ra các vị lãnh đạo sẽ sàng với quặng vong thân.

Trong suốt 55 ngày cuối cùng của miền Nam năm 75 đã có biết bao nhiêu chiến sĩ Việt Nam Cộng Hòa hy sinh và gấm vóc quân nhân các cấp đã tử sát.

30 Tháng 4 – Việt Cho Người Tuổi Trẻ

Tác Giả: Giao Chi – San Jose

Thứ Hai, 30 Tháng 3 Năm 2009 21:37

Một số đã từ chối và một số khác đã chấp nhận. Có các trường hợp từ chối gia đình. Chúng tôi ghi nhận rằng có nhiều anh em binh sĩ đã từ chối tiếp tục bị ràng buộc đến chi nhánh. Sau đây là một số trường hợp điển hình theo góc nhìn của chúng tôi trong các năm qua.

Thiếu tá Nguyễn Văn Phú : Sau cuộc rút quân tại Cao Nguyện họ nhận trở thành thành phố mới, thành phố Phú, Tiểu Khu Quân Khu II đã xuống thu hút đến các tỉnh tại Sài Gòn. Đó là vào ngày 29 tháng 4-1975. Thân nhân đưa vào nhà trường Grall để tiếp tục học nhưng không kịp. Ông đã qua đời tại đây.

Trung sĩ I Quân Cảnh Trần Minh : Thu hút đến đến I Quân Cảnh để mướn trách khu vực cảnh chính Bộ Tổng Tham Mưu. Lúc 10 giờ sáng 30 tháng 4-1975, sau khi nghe Tổng thống Dương Văn Minh kêu gọi đầu hàng, Trung sĩ Trần Minh đã dùng súng lục để tự tử ngay tại chỗ. Ông đã qua đời tại đây.

Trung Tá Long, Cảnh Sát Quốc Gia : Sau khi nghe tin đầu hàng sáng 30 tháng 4-1975, Trung Tá Long, Cảnh Sát Quốc Gia đã đến để chào mừng Tổng thống Dương Văn Minh. Ông đã đến trước cửa nhà Quốc Hội tại Sài Gòn rồi rút súng để sát. Báo chí quốc gia đã đăng hình ảnh của ông ngay trước cửa phòng. Hình chụp vào khoảng 12 giờ trưa 30 tháng 4-1975.

Chuẩn tướng Lê Nguyên Việt : Khoảng 1 giờ trưa 30 tháng 4-1975, khi nghe lệnh đầu hàng, ông đã họp các sĩ quan tại Bộ Tổng Lãnh Sự đoàn 5 Bộ Binh tại Lai Khê. Sau khi dùng cơm với anh em, ông lui vào phòng riêng dùng súng lục để tự tử. Vợ và 4 con nhỏ của ông di tản qua Hoa Kỳ ngày 28 tháng 4-1975 đến hai tháng sau mới biết tin.

Chuẩn tướng Trần Văn Hai : Chiều 30 tháng 4-1975 tại Tiểu Khu Sđoàn 7 Bộ Binh đã xuống thu hút đến các tỉnh tại căn cứ Đàng Tâm – Mỹ Tho. Bà mẹ của tướng Hai đã đem xác con về chôn cất tại Nghĩa Trang Gò Vấp. Căn cứ Đàng Tâm là nơi đặt bộ phận doanh của Sđoàn 7 Bộ Binh.

Chuẩn tướng Lê Văn Hùng : Tiểu Khu Phó Quân đoàn 4 đã dùng súng để sát tại Căn Thụ tại ngày 30 tháng 4-1975. Lúc đó vợ và các con cũng có mặt cùng với các sĩ quan của đơn vị thân tín. Tướng Hùng là một người lính đã từng tham gia trong An Lộc tại Bình Long năm 1972.

Thiếu tá Nguyễn Khoa Nam : Tôi Lính Quân đoàn 4 đã dùng súng lục sát vào lúc 7 giờ sáng ngày 1 tháng 5-1975. Ông là người đã sống một ngày dài nhất tôi lúc Tôi đang ở trong Dinh Văn Minh để chờ đợi hàng sáng 30 tháng 4-1975 cho đến sáng 1 tháng 5-1975.

Ngay sau khi có lệnh chờ đợi hàng ông đã gặp các đồng đội phía công sự hai lần khi họ vào Dinh Tôi Lính tôi ở Căn Thủ tiếp xúc những công hai lần đồng đội phía công sự đưa ra đi. Cũng trong chiều 30 tháng 4, thiếu tá Nguyễn Khoa Nam đã đi thăm Quân Y Viện Phan Thanh Giản lần cuối cùng. Ông chờ đợi Tá Thiên vào chức vụ Tôi nh Trại ở Căn Thủ thay cho người đã ra đi. Ông ra lệnh không được phá cửa Long An và chờ đợi giao tranh để bảo toàn tính mạng các binh sĩ và dân chúng.

Trước khi quay vào phòng tắm, sĩ quan tùy viên kể lại thiếu tá Nam đãthrop nhang trên bàn thờ Phật, thính chuông rồi đứng lên lan can tòa lầu nhìn xuống thành phố Căn Thủ lúc đó vắng lặng. Lúc đó vào sáng sớm ngày 1 tháng 5-1975.

Vùng 4 chiếm thu thập gom toàn thể miền Tây Nam Phần với 3 sư đoàn, Sư đoàn 21 (Bắc Liêu), Sư đoàn 9 (Sa đéc) và Sư đoàn 7 (Mê Tho) cùng với 16 tiểu khu. Cho đến ngày 30 tháng 4-1975 miền Tây vẫn còn gần như nguyên vẹn. Với Tôi Lính Quân đoàn vẫn liên lạc hàng ngày với các đơn vị gom công Hội Lực Không Quân thu thập Vùng 4. Toàn thể quân sự chính quy và địa phương trên 200 ngàn quân đã tan hàng trong trật tự. Một số lính hiên đã có một thời hạn nghỉ.

Nếu thiếu tá Nguyễn Khoa Nam tiếp tục chiếm đợi có thể sẽ nhieuu trên để máu kéo dài thêm từ 3 đến 6 tháng. Công sự với quân sự 20 sư đoàn cùng với kho vũ khí của miền Nam để lại sẽ trở thành một lực lượng quân sự mạnh mẽ nhất Đông Nam Á.

Toàn thể miền Tây sẽ trở thành cuộc chiến đấu thặng nhứt trước khi chiếm tranh Việt Nam kết thúc. Đất khoát là Hoa Kỳ và thế giới tiếp tục quay mặt đi. Bao nhiêu người công quân và dân hai phía sẽ chết thêm cho cuộc chiến bi thảm này. Với ba tiểu khu chuồng thính Phật. Với tôi Lính vùng 4 đã theo giong tin nhân Phan Thanh Giản đến mình tôi vẫn chờ đợi thay cho hàng vẫn sinh linh của sông Tiển sông Hậu vào giờ phút cuối cùng của cuộc chiến.

Trong buổi sáng cuối cùng 1 tháng 5-1975, thiếu tá Nguyễn Khoa Nam đã đứng trên lan can của Dinh Tôi Lính cùng với hai sĩ quan tùy viên cấp úy. Con đường Phan Thanh Giản trước mắt trong buổi bình minh vắng lặng của thành xã Căn Thủ. Với Tôi Lính vùng 4 trở thành cấp ch huy

30 Tháng 4 – Việt Cho Người Tuổi Trẻ

Tác Giả: Giao Cho – San Jose

Thứ Hai, 30 Tháng 3 Năm 2009 21:37

cuối cùng của Quân đội Việt Nam Cộng Hòa đã đứng khóc. Những cột chôn hòa làm hai sĩ quan tùy viên trung thành với ông thầy cũng khóc theo. Cái khung cảnh bị tráng tại Dinh Tánh vào ngày đầu tháng 5-1975 của ba thầy trò Tánh như một xúc động dáng nào. Sau đó ông quay vào phòng tá sát bóng súng lác.

Hành động của can trường và nhân đạo của thầy Nguyễn Khoa Nam đã nêu cao trách nhiệm uy dũng động thời cũng đã cứu cho sinh mạng của dân chúng và binh sĩ tại miền Tây không bị chết đau thương hơn lo hơn nữa đã đi ra tại Quân Khu I và Quân Khu II.

Ngày 30 tháng 4-2005 ba mươi năm sau, trên bàn viết của tôi có một cái gát tàn thuốc là bóng động với là đầu đầu của bác đác gái. đây là quà tặng của Pháo binh Quân đoàn 4 tặng cho với Tánh. Khi ông chết, đại úy Lê Quang Nghĩa thu dọn di vật đem về Sài Gòn. Ba mươi năm sau như người đem tặng cho Việt Báo Tánh tại San Jose.

Đát tay lên cái gát tàn thuốc giá như 30 năm không còn hơi ấm. Nghe như có tiếng chuông thánh Phật năm xưa. Cuộc chiến đã tàn tá lâu rồi mà sao lòng người vẫn còn như giá. *

Nhá đã ghi lại phần trên, khi chiến tranh chấm dứt, tôi không nghĩ có nhiều anh hùng Việt Nam Cộng Hòa đã quyát định mình không cháu sa vào tay giác. Tuy nhiên chúng tôi không thể ghi lại đác đầy đủ.

Nhân ngày 30 tháng 4 - xin tháp một nén hương lòng gửi về cho tất cả các anh hùng liệt sĩ.

Chúng ta còn sống đến ngày nay, hãy sống sao cho xứng đáng với những động đái đã chết vì 30 tháng 4.